

גא א ב מ"י פ"ג מה
מקורות הלכה זו קמג
עכין רימה טומ"ז ע"ד קיון
קט טענ"ג וטש"ד וסענ"ה צדוקות פ"ג
ט זגדיב הילפם צדוקות פ"ג
ד ל. לר.:
גב ג ד מ"י פ"ו מלה
ליקוי נינה ס"ל כ:

ח'ם ר'דא' ש' (ה'ש)

ותמה על עצמך היאן החוץ
אסור בדורותה נאכל' ד' לילו
היאן טובל אוסורו נאכורה
מחדן דוא בונגה נאכורה
היאן קאר להדר להלכאה
חוופת ברכ' פ' בע' מז'א
ווגולת בלבלה פ' למז'א
שבת לא קאל' שא ואאסטר
להוח' ביל' מז'א שבת
חויר' ביל' לילא וארא
חפייה מע'ש. הא דלא
אסטר לחוך אסארא שמת
בגון טוש שחל ליראי
במז'א שבת או הופפה
ב'ר' כ' מז'א ווגונת
השיג'ה האידנא וווגונת
בשות מל'ון תבשיל לבנה
לבא לא-ידי צ'יז'ה ומומ'ז'ה
קתרין של מס' להדרין
ב'ר' להדרין הלחט אל' כל
לגוליא'יט כבל אל' כל
פ'ר' וגום קושטה שערויין
יפח' שע' לא יובלבל. והרי
משלן תורי עזרו לעזרה
בעיש' השהה שביעי שלה
ולטבל'ן ביל' לילטבל' לילטבל
הו יוציא לאטבל' לילטבל.
רו'ת' כח' דת' קול'
טהורה דוד' לא אשכון
בחוק' טומאה בסיס'ת
דוחה'ת חפייה מטבילה:
למי'ר ד' בר' כ' שחרי
טומאה מס'ת לאולא'ר בדקה
בקה' בשבי'ו הואר בחוק'ת
ומצאה טמא וטס'י'ci לא
מצאה טמא וטס'י'ci לא
טעמא דדרקה כ' ומצאה
טהורה דוד' לא בר' דקה
טומאה בסיס'ת
ד' בר' כ' שחרי
לה בחזקה' טהורה (ללאו'
מי'ר' בדקה' ומצאה הואר
משם לדוח'ר מיר' בדקה'
אבל אל' אשוף לומר' כן
דם לא' דקה' בשבי'ו
אע' עשי' אדראה ואדרא'בשוי'
טמא טמא לא' שבדקה' בשוי'
ד' מא' לא' שבדקה' בשוי'
וועצא טמא רוא'ה דרא'ין
חוישין לומר' שרא' רוא'ה
שבשיני' ובתשי' עשר'י
געני' טמא טמא לא' שבדקה' בשוי'
טמא יש' לנו להוש' טמא
רא'ה טמא לא' שבדקה' בשוי'
במי'ר' טמא לא' שבדקה' בשוי'
בתשי' עשר'י דמה לא'
החש' הש' י' מיל' טמא רוא'ה
של טמא טמא לא' שבדקה' בשוי'
הה'לך טמא לא' שבדקה' בשוי'
רא'ה טמא לא' שבדקה' בשוי'
ד' מים' מחמת ים' ששי'

אשה לא תחוח בערב שבת ותטבollow עצמך הואר אשה חופפת ביום חממייו לא נסלייק מפמפה כל כך מלון למשה לומוד גן הייל שפיר מתווע סמסמה ליטפה מונדים לטונילטס וויניריך בצעי היה רוחבב לתוך גזום

דע מאי אמרה ליה ישטקי חסורת עבדי הופפת בערב שבת אמר ליה רב פפא בגיןתיה אשה לא טבול במצואי שבת הופפת ביום וטובלת אמרה עליה ודרש כמם מעות הן כדי תטבול במצואי שבת הופפת ביום וטובלת אך להפיפה טבילה אפשר: מתני' נדה אהלכטה לא קשיא אה הרוי היא בחזקת ניע שחרית ומצעה לא הפרישה ולא ביום שבעי שחרית ומשמות לא הפרישה ואה מהורה הרוי זו מעת לעת ומפקידה שת דקה שעיטה ו/or א הפרישה בטורה יי' ובחזקת טמאה לו שנים לנדרת ובין המשמות לא דקרה ומצעה טמאה : גמ' איתמר רב מא ארישא הרוי ז' וזה אמרין אלא רר דרב ולוי שמעתה חרית ומצעה טמאה שמאה רב אמר זוכה קרא נמצאת טמאה יימר פסקה ביני ובני וכן

(ג) פִי יוֹמָה, (ד) כַּפֵּי קְדִילָמָה כְּלִילָה עַל טֶמֶךְ וְעַל שְׁלֵלָה: כְּמוֹת דֵּין סְמִינָה, (א) צְבָבָה כְּגָן: צְבָבָה כְּגָן, (ב) לְבָבָה, (ג) נְלָבָבָה, (ד) לְבָבָה, (ה) סְמִינָה צְבָבָה, (ו) צְבָבָה, (ז) מְטוּמָה נְדָה, (ח) לְבָבָה צְבָבָה.

הגותה ה'ב
 (ג) נב' מקין והוא יתר למטה:
 (ד) ר' ש"ד ד"ה דלון נסכל
 חוו ביזים מן מז'ן שבת
 יום וו': (א) תומ' ד"ה ק'
 לא"ז ואלה נסכל ודי' סל
 דנסכל ק"ה:

שם ר' שמון ואמר אמר אך שבילו של וביה שומן מיה לא לרך כאכט בענין ר' שיטר הרכבת שטילבון פונמה נצאה. ר' דוד ר' יון קוויש שאל תשלהש מושתת אין טבילה זו:

ה' ט"ו בmonth ציון שבת
זה לא שאל לא לזרור שאל
(אלא) בלילה שבת
טבילהם בmonth ציון שבת
יעש' וטלטול בmonth ציון שבת
שבת שחריו פ' דקנוקה
התירו לוחץ ביום וטלטול
בלילה אלא עדרין פ' פסח
משם שמונה לבריה
בל לוזריך כל' איה
מע"ש בדב' יש' אסרו אף
אם חל יי'יט במצב' שבת
ומוטב שדרוחה בלילה
ובשאלהות דרב אחאי
בפשה רשות מורה פרישת הח
דרפסר לוחץ בלילה כונן
בימונות החול לא מהוך אלא
בלילה כונן לא דלא פרש לה
לחוץ בלילה כונן והוא יי'יט
שבילה שבת ביום ואלפי'ו
או השופט ביום ואלפי'ו
אם היה יי'יט משישי
וחול בלילה שבת
חוופה ביום ורבעי' ולא
תתבלבב בעיניהם.
דרפסר לא אל מושע כפ' פ' פ' פ'
דקה מיביעיא לה רוח
כח שטורחיה לילה וטלטול
בלילה אלמא מושע רוח
שוב הוא לוחץ ביום
ההשווין לא לחוץ בלילה
בלילה מתוך שמונה
לבריה (ונטהב לילה
אלמא ממש). ומיהו גם

לפירוש השאלה מנגה יפה הוא לנשימים שנלו שמהחולות לחך מבعد יום ועוסקות בתפקיד גוד שותחן ואז ומולות. עד מהירותו עלי' עצמן נשפטו ונשאות העוזן מפרק וטרוקן עזנן בירית הטלוב. והוא "פי" דאפשס לא ול אלה להוות כל על דין חפיפה אם הוא ביים או בליל האל איה דקארמו אשה לא תחריך עישת מהה על עזנק כה. האיך והכל לומר עישת מהה ביטם כללה למאכיה שבת והו באין סמוך להפיפה בטביה דלא מא לא החוך אל אבל מוצאי שבת. ודוגמתו אייכא בע' כל שעה ר' יוסף הגלילי אומר סמך